

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2379/2021
18.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, др Илије Зиндовића и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., као правног следбеника пок. ББ, кога заступа пуномоћник Ненад Вуковић адвокат из ..., против тужене ВВ рођ. ... из ..., коју у ревизијском поступку заступа пуномоћник Катарина Главаш, адвокат из ..., ради раскида уговора о поклону, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3919/19 од 19.09.2019. године, у седници одржаној 18.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3919/19 од 19.09.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3919/19 од 19.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 32767/13 од 11.10.2018. године, која је у погледу броја предмета и године исправљена решењем истог суда П 10705/18 од 28.12.2018. године, ставом првим изреке усвојен је евентуални тужбени захтев и раскинут уговор о поклону Ов ../2000 од 30.06.2000. године закључен у Четвртом општинском суду у Београду између тужиље пок. ББ, као поклонодавца и тужене као поклонопримца, због грубе неблагодарности поклонопримца. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 617.450,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3919/19 од 19.09.2019. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке и делу става другог изреке којим је одлучено о трошковима парничног поступка у погледу главног дуга. Ставом другим изреке преиначена је одлука о трошковима поступка из другог става изреке првостепене пресуде у погледу камате, тако што је тужена обавезана да тужиоцу на досуђени износ трошкова плати законску затезну камату од извршности до исплате, док је захтев одбијен за камату за период од дана пресуђења до наступања извршности. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију тужене.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, Врховни касациони суд налази да услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 2. тог закона, нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Уговори који садрже елементе карактеристичне за два или више именованих уговора представљају мешовите уговоре, па примена одговарајућег материјалног права зависи од утврђене стварне воље уговарача, заједничке намере и садржине права и обавеза из уговора, а што је чињенично питање у сваком конкретном случају. Тужена у ревизији није пружила доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Осим тога разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити.

На основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 24.05.2002. године, а на рочишту за главну расправу 14.03.2011. године тужбени захтев је преиначен, тако што је тражено утврђење ништавости уговора о поклону (основни захтев) са евентуалним тужбеним захтевом за раскид уговора о поклону. Означена вредност предмета спора је 501.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела (501.000,00 динара) очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то је ревизија тужене недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић